

[Wilhelm.]

valget, at der var problemer med § 13, men en redegørelse, mundtlig eller skriftlig, er der ikke kommet, som gjorde nogen i stand til at tage stilling til det her. At man så har snakket meget om det andre steder, er jeg ikke spor i tvivl om, men der har ikke været nogen mulighed for at tage stilling til det dér skriftligt, før det stod i betænkningen.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Hr. Wilhelm nævner de boliger, der står i § 1 — i § 1 står jo alle — men jeg forstår, at det er de boliger, der er taget i brug efter år 1900, som hr. Wilhelm sigter til.

Må jeg først sige, at alle spørgsmål, der er stillet til boligministeren fra udvalget, er besvaret. Jeg har flere gange været i samråd, hvor vi udover at besvare de samrådspørgsmål, der stilles skriftligt, altid — det er kutyme — er klar til at besvare løbende spørgsmål og gennemgå problemer, og der har i hvert fald været lejlighed til for hr. Wilhelm, hvis det havde været uklart med disse lejligheder, at gå dybere ind i dette spørgsmål.

Men jeg vil gerne til det direkte spørgsmål fra hr. Wilhelm sige, at det er rigtigt, at der ikke er nogen tidsfrist vedrørende disse ejendomme, udover at der i denne sag som i alle andre sager er de tidsfrister, som boligtilsynet kan fastsætte ved gennemgangen af ejendomme bygget efter 1900, mens man altså for de årgange, som er de virkelige brandfælder, dem fra før 1900, har sat frister på.

Jeg skal ikke kommentere, om der i § 2, stk. 3, er tale om dårligt sprog, men jeg kan sige, at før det sidste søm er på plads, er kravene ikke opfyldt.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil bare korrigere ministeren på ét punkt. Spørgsmålet om, hvilke tidsfrister der gjaldt for de boliger, der alene er omfattet af § 1 og ikke af §§ 2 og 3, er stillet i et samråd for ca. 3-4 uger siden. Der blev svaret, at det kunne man ikke besvare på stående fod, det ville man tage med sig hjem. Vi har aldrig fået det svar, og hele udvalget eller rettere dem, der var med til udvalgs-mødet i fredags, erkendte, at der ikke var

kommet noget svar, og at det var vigtigt at få det svar. Det blev også benyttet af andre i udvalget som en af begrundelserne for at kræve udvalgsbehandling igen mellem anden og tredje behandling. Der er aldrig kommet svar på det spørgsmål.

Johan Philipsen (V):

Der sidder mange medlemmer i øjeblikket i denne sal, og nogle kunne måske få den forkerte opfattelse, at hr. Wilhelm har ret, men det har han ikke.

Vi har et problem, der hedder brandsikring af ældre bygninger, og hvad har ministeren og boligudvalget i enighed så gjort? De har sagt, at de bygninger, der er opført før 1900, sætter vi frister på, for det er de værste, og dem vil vi have klaret.

Så har vi endvidere sagt, at vi vil også have det klaret for de bygninger, der er opført efter 1900, men dem sætter vi ingen frist på med den efter min mening meget håndfaste og rigtige begrundelse, at det er der ingen af os der kan have en helt eksakt mening om i øjeblikket, så det ville være uklogt.

Jeg vil bare sige til boligministeren, at venstres og mit tilsagn om at løse denne sag er ganske afhængigt af, at vi ikke får et årstal sat på de bygninger, der er opført efter 1900, for jeg føler mig ikke så sikker på omfanget af denne opgave, at jeg tør vove at sætte en dato. Det betyder en opfordring til at modstå den pression, som hr. Wilhelm i øjeblikket udøver mod den siddende boligminister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Underændringsforslag nr. 2
vedtoges med 82 stemmer mod 36.

Ændringsforslag nr. 1, således ændret,
vedtoges med 108 stemmer mod 15.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 109 stemmer mod 15.

§ 1 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes med 103 stemmer mod 21.